

Jutun juurta

Otsikko tuli mieleen vapusta. Kun asuimme aiemmin isossa yhtiössä, jossa asui paljon lapsia, oli meillä tapana järjestää koko "kyläyhteisön" yhteinen vappujuhla. Se alkoi vapunaattona iltapäivällä lasten leikkipaikalla, jonne kokoonnuttiin sankoin joukoin naamiaisaisissa sekä lapset, että aikuiset. Huutoäänestyksellä sitten valittiin parhaat naamiaisat ja monenlaisten seuraleikkien ohella lelut pantiin onninnassa kiertoon. Jos onkeen sattui vahingossa oma lelu, sai onninnan suorittaa uudelleen. Voi sitä riemua toisen vanhasta lelusta, joka oli iän myötä käynyt tarpeettomaksi sen aiemmalle omistajalle. Isännöitsijä Nasse-setä nenineen sai lasten varauksettomman suosion siten, että arjessa omien ja toisten lasten valvominen ja kurinpalautus sujui suotuisassa hengessä.

Lasten ja aikuisten yhteinen vapunvietto jatkui pitkälle aamuun toinen toistemme luona. Kaikilla oli niin mukavaa, että sekä lapset, että aikuiset odottelivat seuraavaa vappua innolla. Tuttavan pikkupoika oli sanonut eräänkin kerran vanhemmilleen, että tarvittavasti teillä riittää sitä jutun juurta taas, ettei tarvitse lähteä ennen aikojaan nukkumaan. Vielä aikuisenakin lapsilla on miellyttävät muistot yhteisistä juhlista, jossa viihtyivät kaikki sekä nuoret, että vanhat.

Espoon kaupungin johtamisessa on kuluvalle valtuustokaudella ensimmäisen kerran määritelty mitkä ovat kaupungin arvot. Arvokeskustelu ja eettinen pohdinta on tärkeä osa myös kunnallista päätöksentekoa. Erityisesti kaupunki on panostanut koulujen rakentamiseen ja kunnostamiseen. Monet koulurakennushankkeet toteutetaan yhteishankkeina sosiaali- ja terveystoimen, nuorisotoimen tai työväenopiston kanssa siten, että samassa rakennuksessa tai pihapiirissä on tiloja monenlaisille toimintoille. Kaikki uudet koulurakennukset pyritään suunnittelemaan kaupungissamme tällä hetkellä siten, että ne olisivat joustavasti käytettävissä myös kouluajan ulkopuolella esimerkiksi liikuntaseurojen, yhdistysten tai kerhojen toimintoihin ja erilaisiin kuntalaistilaisuuksiin. Tilastojen mukaan Espoo on panostanut suurista kunnista eniten opetukseen sekä peruskouluissa, että lukioissa.

Kaupunki on omalta osaltaan panostanut kouluolojen kehittämiseen. Lasten vanhemmat ovat entisestään sysäämässä kasvatustehtävää päiväkodeille ja kouluille. Häiriökäyttäytymiset kouluissa ovat lisääntyneet ja opettajien tehtävät eivät mitenkään helpottuneet. Mitä enemmän vanhemmat ja muut kasvattajat ovat yhteistyössä keskenään, sitä paremmin tiedostetaan nuorten tilanne ja ongelmia voidaan puuttua ajoissa. Koko kylä kasvaa on projekti, jota on kehitelty eri puolella Suomea ja myös

Espoossa. Eri alueilla ovat korostuneet erilaiset toimintamuodot, joita ovat mm. yhteisten pelisääntöjen laatiminen (mm. käytöstavat, päihteet, toisen omaisuuden kunnioittaminen, kotiintuloajat, rajojen asettaminen tv:n katselulle ja tietokonepelien pelailmiselle), keskustelutilaisuudet sekä kasvatustieteiden tuntijoiden kuuleminen. Espoossa projektia on toistaiseksi toteutettu 15 koululla. Karakallion ja Rastaaan koulu ovat olleet ansiokkaasti mukana tässä projektissa. Viime kädessä projektin onnistuminen riippuu kaikista osapuolista. Kun puhutaan arvoista, niin on erittäin tärkeä, että vanhemmat tunsivat vastuunsa osallistua yhteisten pelisääntöjen laatimiseen ja myöskin niiden noudattamiseen, koska yhdessä vanhemmat onnistuvat kasvatustehtävässä ja syrjäytyvien nuorten osuutta voidaan vähentää.

Nuorilla on luonnollisesti oikeus kokeilla rajojaan, sillä se kuuluu kasvuun. Kuitenkin kodin arvot välittyvät ja ne antavat turvaa nuorelle. Usein kuulee sanottavan, että jälkikäteen aikuistuttuaan on moni nuori todennut olevansa kiitollinen siitä, että vanhemmat ovat asettaneet tiukat rajat mm. kotiintuloajoille. Kyse on turvallisuudesta ja välittämisestä. Vanhempien ei pitäisi antaa periksi, kun nuori väittää, ettei muittenkaan tarvitse tulla kotiin ajoissa tai tehdä niin tai näin. Sitä paitsi kun vanhemmilla on keskenään keskusteluyhteys voidaan sopia yhteisistä pelisäännöistä, jolloin kaikilla on helpompaa myös sopeutua sääntöihin ja noudattaa niitä.

Karakallion koulussa on opettajakunta, joka näyttää positiivista esimerkkiä siitä, että työn ohessa voi harrastaa myös kulttuuria. Opettajakunta on parin viime vuoden aikana järjestänyt pari lauluista ja runoista koostunutta tilaisuutta. Seuraava esitys pidetään Karakallio-päivänä ja sen nimi on Kuoleman-synnit. Voi vain kuvitella, että jo sopivien tekstien löytäminen on ollut haasteellinen tehtävä ja ennen kuin opettajien produktio on saatu esityskuntoon on siihen uhrattu paljon aikaa ja vaivaa. Motivoituneiden ja esiintymisintoisten opettajien päämääränä on kerätä stipendiraistoja, josta sitten keväällä jaetaan oppilaille stipendejä. Paikallisen koulun opettajien toiminta ansaitsee kaiken ihailumme ja kiitoksen. Lisää tällaista paikalliskulttuuria.

Tänä vuonna kevät on edennyt vauhdilla ja koulunlehdet ovat ehtineet hiirenkorvalle. Tuntuu kuin me suomalaiset olisimme myös vauhdilla heränneet kevääseen ja aktiivisuuteen. Katukuvassa kohtaa iloisia ilmeitä. Nautitaan auringosta ja kauniista luonnosta. Sillä energialla jaksamme taas eteenpäin.

Ritva-Liisa Luomaranta
Espoon kaupunginvaltuutettu,
Karakallio-Seuran hallituksen jäsen